

ÕI M I A S Õ Ñ A

Viljandi Kesklinna Kooli

ajaleht

mai 2018

83

Viimase koolikella päeval kohtusid 1. klassid taas üheksandikega, kellega sügisel tutvuti.

Ootame vilistlasi kooli kokkutulekule 30. juunil

Aavo Soopa, direktor

On möödunud viis aastat meie elmisest kokkutulekust. Maailm on palju muutunud, koos sellega ka meie ise. Oleme saanud vanemaks ja targemaks, suutnud astuda pikemaid samme oma töö- ja pereelus. Aga võib-olla on just praegu käes hetk, kus otsustame midagi olulist oma elus muuta? Kuidas ka ei oleks, just praegu on võimalus taas kohtuda oma klassi- ja koolikaaslastega ning ka õpetajatega, kellega koos on käidud haridusteed ning kellega veedetud lapsepõlv siin Viljandis.

Iga kohtumine koolikaaslaste ja õpetajatega äratav ellu palju mälestusi. Mida kaugemale jääb ühiselt veedetud aeg, seda helgemad on ka mälestused. Nii mõnegi õpetaja nõudlikkus ja rangus, mida kooli ajal sai kõvasti kirjutud, tundub praegu hoopis positiivse ja vajalikuna. Kindlasti meenuvad ka ettevõtmised, mille mõju ulatus koolist kaugemale ja mille üle võib uhkust tunda tänagi. Küllap toimus ka sündmusi, mida ehk meenutada ei tahakski, aga selline kord elu juba on. Samas on õppimine eksimuste kaudu vajalik kogemus eluks.

Viimase viie aasta jooksul oleme suutnud kohandada uute oludega ja kujundanud oma põhikooli selli-

seks, kus igal lapsel on parimad võimalused eneseteostuseks. Täna kool ei ole ainult ainete õppimise koht, siin kujuneb paljuski noore inimese isiksus. Vaja on inimlikku mõistmist ja toetust, sest noore kasvamine täna ei ole nagu teekond üle hästi sillutatud siledade tänavate. On palju ahvatlusi, mis kutsuvad endast osa saama. Nii võib aeg mõttetult käest kaduda ja vahel kahjuks terviski käest minna. Samas on õppimine igas vanuses pingutust nõudev töö. Õppimine selleks, et osata edaspidi koos teistega tegutseda ja leida endale tulevikus sobiv töö ja elu, nõuab väljakutseid nii koolilt kui ka igalt noorelt inimeselt endalt. Meie kooli üks positiivne külg seisneb kindlasti selles, et oleme paindlikud ja mõistvad oma töökorralduses ning püüame leida lahendusi probleemidele, mis iga-päevast koolielu takistavad. Samuti rakendame uuendusi kooli huvitavaks muutmisel ning digikeskkonnas toime tulemiseks, ent säilitame ja hoiame elus traditsioonid ning varasemaid teadmisi ja kogemusi kooli ajalooost.

Tahame täna olla ka kogukonnakool, kaasates oma piirkonna elanikke, vilistlasi ja lapsevanemaid, et

paremini kooli toetada ja luua lastele kaasaegsemaid arenguvõimalusi. Koos tegutsedes õpime üksteist paremini tundma ja nii on võimalik ka üksteiselt õppida. Samuti kujuneb siis kogukonnakultuur, mille kaudu saame mõjutada laste kasvukeskkonda. Keskkonnas, kus inimesed üksteist tunnevad ja ühiste väärtuste alusel tegutsesid, muutub ka laste elu turvalisemaks. Koos pingutame näiteks selle nimel, et kooliparki tekiks uus palliplats või mõnus koht õuesõppeks.

Paljude tänaste õpilaste emad-isad, vanaisad või vanavanaisad on lõpetanud samuti meie kooli. See loob sideme erinevate põlvkondade vahel. Seda traditsiooni hinnatakse ja väärtustatakse ja see võib olla ka üks põhjusi, miks kool on ka tänaste kooli astujate hulgas nii populaarne.

Head vilistlased! Ootame rõõmuga kohtumisi teiega. Need annavad jõudu argipäevadeks ja ka nendeks hetkedeks, kui tundub, et enam ei oska või ei tea, kuidas edasi minna. Siis meenutame pikka teekonda ja ühiseid kogemusi koos teiega ning saame inspiratsiooni nii mõnegi pedagoogilise teotsa leidmiseks. Rõõmsat jälle nägemist ja huvitavaid kohtumisi Uueveski koolimajas!

Lilla Daam!

Head õpilased!

Võin teie poole nõnda pöörduda, sest tegelikult oleme ju kõik terve elu õppuri rollis. Inimene õpib kogu elu, aga...

Minagi olen siin 140-aastases koolis palju näinud, tähele pannud ja ilmaasjade üle mõtisklenud. Aegade kaduvus muudab nukraks, ent see on paratamatu ja sellega harjub. Vähemalt minu vanuses daam.

Mäletan neid poisse, kes siit 100 aastat tagasi tulihingeliselt relvade alla läksid ega naasnud enam koolipinki. Mäletan kooliõpetajaid, keda erinevad poliitilised tuuled ametipostilt puhusid ja kel siia majja enam polnud võimalik tulla. Ent nende hingus on siin alles, nende vaimsust õhkub koridorides, nende indu ja õilsameelsust võib tajuda vahel mõnel pidulik-nukral hetkel.

Mäletan kooli võtmeinimesi, kelle jaoks oli õpetajaks olemine mitte töö, vaid eluviis. Nende loodud traditsioonid ja algatatud ettevõtmised kestavad üle aegade, vahel ka aegade kiuste. Ometi on uus internetiajastu mõneti kummastav... Tundub, et see sööb inimsuhteid ja paberitki. Mõtted kolivad arvutitesse, suhted keerlevaid juhtmeid pidi ja lenduvad pilve. Oskus uuega kohaneda on üks elutarkusi. Võibolla on minulgi mõistlik oma mõtteid edaspidi kaasaegsemal moel teieni tuua? Ent koolimaja heaks vaimuks jään ma edaspidigi. Rõõmsate taaskohtumisteni!

Teie Lilla Daam

Viljandi õpilased Vabadussõjas

Jaak Pihlak, Viljandi Muuseumi direktor

...

Juba Vabadussõja algul 1918. aasta lõpus siirdusid siinsed gümnaasiumiõpilased Kaitseliitu.

Peatselt alustati vabatahtlikest koosnevate üksuste loomist. 1918. a detsembri lõpul sündisid Viljandis *Scoutsväeosa*, kuhu astus umbes 50 õpilast, ja Viljandi Vabatahtlikkude Pataljon, millega liitus umbes 40 Viljandi koolipoissi. *Scoutsväeosas* teeninud õppurid osalesid lahingutes Punaarmee vastu Karksi, Helme ja Taagepera mõisate all ning Lätimaal.

Esimene langenud koolipoiss oli Viljandi Eesti Realgümnaasiumi (praegune Viljandi Kesklinna Kool) 5. klassist sõtta läinud **Georg Kütt**. Ta teenis *Scoutsväeosas* ning läkitati kitsarööpalisel soomusrongi nr 2 peale dessanti. Noormees sai surma 21. jaanuaril 1919 Lätimaal Pikksaare (Piksäri) raudteejaama vallutamisel. Georg Kütt maeti algul Viljandi sõjaväekalmistule, kust hiljem tema põrm sängitati ümber Lalsi surnuaeda perekonna hauaplatsile. Haud on säilinud koos sellel asuva mälestussambaga.

Aprilli lõpus 1919 formeeriti Viljandi Kooliõpilaste Rood, mis komandeeriti 6. jalaväepolgu juurde ning saadeti rindele Lätimaale. Just koolipoisid osalesid 1. mail Ruhja (Rujena) vallutamisel ning 26. mail 1919 Volmari (Valmiera) linna vabastamisel Punaarmee käest. Sealsete kiriku tornis sai põgeneva vaenlase lastud kuulist surma Viljandi poiss **Viktor Anderson**. Tema viimne puhkepaik asub Viljandi Vanal kalmistul Jaani koguduse osas perekonna hauaplatsil. Kalmul on mustast marmorist mälestussammas stiliseeritud Vabadusristi kujutisega.

Juuni algul puhkes nn Landeswehri

sõda sakslastega ja taas pidid poisid minema võitlusesse Lätimaale. Lahingus Roopa (Straupe) alevi tagasivallutamise katsel langes 20. juunil 1919 sakslaste kätte vangi ja tapeti **Martin Aidas**. Ta on maetud Viljandi Vabadussõjas langenute ühiskalmistule.

Viljandi koolipoisid peatasid 21.–22. juunil 1919 Stolbeni (Stalbe) mõisa juures Saksa Rauddiviisi pealetungi. Seal langes ka Viljandi gümnaasist **Aleksander Kaigas**. Tema viimne puhkepaik Viljandi Vanal kalmistul on teadmata. Nende lahingute meenutuseks avasid lätlased 2009. aasta juunis Stalbe teeristis Viljandi koolipoistele mälestuskivi.

Vabadussõjas langenud koolipoiste mälestuseks avati 1921. aasta sügisel toonase Viljandi Maagümnaasiumi (Uueveski 1) saali seinal tahvel nelja gümnaasisti nimega: Georg Kütt, Viktor Anderson, Martin Aidas ja Aleksander Kaigas. Tahvel peideti 1940. aasta suvel ja jäi kadunuks. Uus tahvel valmistati ja avati 27. juunil 1990 ülemaailmse mulkide kokkutuleku raames.

Paljusid Viljandi koolipoisse autasustati Vabadusristiga. Postuumselt said selle kolm langenut: Georg Kütt, Viktor Anderson ja Aleksander Kaigas. Lisaks neile pälvisid Viljandi õppursõdureist Vabadusristi veel Jaak Gregor, Reinhold-Aleksander Hunt, Georg-Bernhard Järvekül, Hugo-Vilhelm Lasn, Artur Loorits ja Karl-Voldemar Ormesson.

Suur hulk koolipoistest jätkas oma haridusteed. See osutus võimalikuks tänu sellele, et Eesti riik kinkis neile Vabadussõjas osutatud teenete eest prii hariduse kuni ülikooli lõpuni. Neist said väärikad Eesti Vabariigi kodanikud.

Rändasime ajas

Kolmapäeval, 7. veebruaril toimus ajarännak aastasse 1918.

Selles osalesid Viljandi põhikoolide üheksandikud ja gümnaasiumi 2. aasta humanitaarklassi õpilased. Ürituse mõte ja korraldus oli väga tore ja huvitav. Natuke rikkus meeleolu halb ilm ja tuisk, aga samas muutis ilm seda kõike reaalsemaks.

Aksel Mänd, 9.c kl

Juba paar päeva enne ajarännakut oli huvitav oma vanavanemate kodus pööningul riideid otsida. Leidsin endale pika pruuni mantli ja lillelise pearäti. Pööningul oli palju vahvaid vanu asju. Teise tunni ajal toodi meile kuulutused ja läksime end sättima. Kogunesime kohtumaja ette, kus loeti ette manifest. Õues sadas laia lund, mis oli imeilus. Selles lumesajus liikusime toleaeagsesse tütarlaste gümnaasiumi, kus lauldi ja tantsiti vanaaegseid tantse.

Laura-Jessika Liiv, 9.c kl

8. klassi ajarändurid kuulavad iseseisvusmanifesti ettelugemist.

Ajarännak oli suurepärane kogemus. Mulle väga meeldis, et noortel oli võimalus tunda end 100 aasta taguse Viljandi elanikuna. Minu jaoks oli eriti huvitav see, kuidas gümnaasiumiõpilased ning õpetajad sellesse rolli sisse läksid. Isegi omavahel rääkisid nad toleaeagsetest probleemidest ja rõõmudest. Natuke kurb oli see, et leidsin neid, kes ei olnud end kuidagi selleks ürituseks ette valmistanud. Meil oli vaid üks

ülesanne – panna enda vastavalt ajastule riidesse, aga seda ei suutnud paljud teha. Kokkuvõttes jäin mina kõigega rahule ja kuulsin oma sõpradelt vaid head tagasisidet.

Janeli Alliksaar, 8.b kl

Oli väga tore, sest mulle meeldivad vana aeg ja viisakad riided. Hea rahvuslik tunne tekkis, kui Eesti lippe jagati. Eriti meeldis punaste väljaviskamine rahvakogunemiselt.

Arvo Ploomipuu, 8.b kl

Mõtteid Eestist

Eesti – see on maa, kus on elanud ja kasvanud meie vanemad. See on koht, kus me sündisime, kus õpime ja areneme. See on maa, kus paiknevad meie lemmikkohad ja inimesed ning kus on sündinud ka meie kallimad mälestused. Eesti on maa täis armastust, rõõmu ja rohelust. See on meie kodumaa.

Sandra Kosemaa, 8.c kl

Eesti on palju kordi väiksem kui teised Põhjamaad. Eesti pole rikas ega ole siin suuri kullast losse. Eesti ei ole agressiivne sõdija, kes teistelt võttes laiendaks oma maad.

See Eesti on väike. Kuid minu Eesti on ka suur. Saan silmadega libistada üle horisondi ning kõik, mida näen, on metsad, põllud, loodus ja vabadus. Minu Eestis elavad lahked inimesed, kes ei tee teistele liiga. Minu Eesti on nii tohutult rikas, meil

on sood ja suured laaned, Läänemeri. Minu Eesti on eriline.

Katariina Leets, 8.a kl

Mulle meeldib, et Eesti on väike ja siin ei ole ülerahvastatust. Alati, kui tahad olla üks, leiad kindlasti mõne inimtühja paiga. Eestis on palju puutumata loodust ning palju metsi. Tegelikult on Eestis kui väikeses riigis lihtsam silma paista. Siin on ka üpris head töötõingimused, kuigi palga üle võiks nuriseda. Meil ei ole lapstööjõudu ning iga noor saab hea hariduse. Meil on tasemel koolid ja palju karjäärivõimalusi. Ma ei saa mainimata jätta, et meil on Sario TV. Just nende asjade pärast ma Eestit armastangi.

Paula Lohk, 8.a kl

Eesti on koht, kus mul on hea ja turvaline olla. Siin elavad minu perekond, sõbrad, tuttavad, sugulased ja kõik mulle kallid inimesed. Armastan Eestit väga, kuna see on

parajalt pisike, kodune ja kaunis. Meil on keel, mis on kõige ilusam maailmas, ja ka kõige nägusamad inimesed. Olen väga õnnelik, et olen sündinud just eestlasena. Eesti oli, on ja jääb mu kõige kallimaks ja südamelähedasemaks kohaks maailmas.

Kärt Hüva, 8.b kl

Minu Eesti on pisike ja ühtehoidev, sest meid pole väga palju ning üksmeel on nii väikeses riigi puhul oluline. Minu Eesti on mu pere ja mu sõbrad, kellega koos saab alati naerda.

Eleonoora Kõrge, 8.c kl

Minu Eesti on rõõmsad lapsed, väiksed linnad ja Eesti saared. Minu Eesti on rohelistest jõhvikestest tulvil rabad ja seentest pakatavad metsad. Minu Eesti on sõbrad, kes igal hommikul mulle koolis vastu tulevad, ja ema, kes ootab mind pärast trenni kodus.

Kertu Tilk, 8.b kl

Igal oinal oma pere : Võõrkeelte nädalal sai tantsida

Helene Metsmaa ja
Adele Tamberg, 6.b klass

Sellelgi aastal tähistati traditsiooniliselt meie koolis emakeelenädalat. Käisime väikeste maja huvijuhilt Kaina Mälgandilt uurimas, kuidas algklassidel nädal möödus.

Esmaspäeval oli raadioviktoriin, kus kooliraadiost öeldi vanasõnade algus ja lapsed klassides pidid kirjutama lõpu.

„Teisipäeval oli emakeelekonkurss, kuna me peame oma emakeeleoskust väga tähtsaks ja väärtustame seda,“ rääkis õpetaja Kaina.

Kolmapäeval oli e-etteütlus, reedel oli mõistatuste viktoriin, jällegi raadio teel. Üllatas see, et lapsed teavad väga vähe mõistatusi, vaatamata sellele, et neid klassides ikka küsitakse.

Osa õpetajaid rääkis veel oma klassis emakeelepäeva tähtsusest ja selle ajaloost. Mõnes klassis tehti ka lugemisvõistlust.

Küsimusele, mis oli nädala jooksul kõige toredam, vastas õpetaja: „Tore oli kõik, kuid kõige naljakam oli võib-olla vanasõnade viktoriin, kuna sealt tuli välja väga palju huvitavaid ja naljakaid vanasõnu.“

Õpilaste „uussõnad“

Igal pool on hea kola.

Tee tööd töö ajal ja puhka ööajal.

Sõprus on rohkem väärt kui 1000 sõna.

Valel on saba taga.

Igal oinal oma sõbrapäev.

... oma kodu.

... on oma aru.

... on oma poeg.

... oma pere.

... oma sarved.

... oma söök.

... mitu sarve.

Heal lapsel on hea elu.

... hea meel.

... kõht täis.

... hea tuju.

Pada sõimab katelt kui vaja.

... ja mõlemad ajavad auru.

Triinu Kree, 6.d klass

22.–26. jaanuarini oli meie koolis keeltenädal.

Esmaspäeval hakati võõrkeeltundides vaatama multifilme ja joonistati nende põhjal pilte.

Vahetundides lõbustas kooliperet rahvamuusika ning sai tantsida.

Teisipäeval toimus 8.–9. klasside inglise keele olümpiaad ja selgitati välja kooli parimad. Kolmapäeval oli B-keelte ehk vene, saksa ja soome keele olümpiaad.

Võistlus „Lõbusad ja leidlikud

Raamatuviktoriin pani lugema

Rute Trochynskyi, 5.c klass

Emakeelenädalal korraldasid 8. klassi õpilased loovtöona meie kooli auditoriumis raamatuviktoriini.

Põneval mõõduvõtul osalesid kõik viiendikud ja kuuendikud, iga klassi esindas 3–4-liikmeline rühm. Ette võeti kuus eesti kirjanduse raamatut eri ajastutest: „Kadri“, „Digipöörane kool“, „Kriminaalne koolipapa“, „Evelini lood“, „Agu Sihvka annab aru“ ja „Džuudopoisid“.

Huvitavaks lisaülesandeks oli Kahoot eesti kirjanduse kohta, mille võitsid 5.b õpilased Mia Paju, Maarja Kährik, Johanna Madleen

klassid“ toimus neljapäeval. Ülesandeid oli kuus. Kõige rohkem sai nalja, kui pidi, kork suus, sõnu hääldama. Humoorikaid tegevusi jätkus veelgi, näiteks miimika põhjal lause ära arvamine.

Reede üllatas teiste rahvaste tantsude õppimisega. Terve nädala jooksul multikate põhjal tundides joonistatud parimate piltide näitus pandi välja teisele korrusele. Kõik tublimad said ka autasud. Mina arvan, et selline nädal oli tore.

Lond ja Anete Jaakson. Pingelise üldvõistluse võitis 5.c klassi võistkond koosseisus: Rute Trochynskyi, Ingel Madleen Tiitus ja Reimo Jürjo. Meie võistkond jagas raamatud võrdselt, igaüks pidi lugema kaks raamatut. Lemmikülesandeks oli viltoriini teine pool, kus tuli vastata raamatute põhjal küsimustele. Auhindadeks saime igaüks raamatu: mina sain „Krõlli“, Ingel Madleen sai „Mina olen pingviin“ ja Reimo sai raamatu eesti tähtpäevade ja traditsioonide kohta. Viktoriin oli äärmiselt tore, põnev ja hariv.

Õppekäik Eesti Rahva Muuseumi

Karmen Umsar, 6.b klass

21. märtsil käisid 6.a j 6.b ERMis. Klassid said olla töötoas, kus panime kirja, kuidas inimesed kiviajal elasid ja ellu jäid. Sai ka ekraanidelt vaadata videoid, kuidas kõik oli. Pärast töötuba juhendas meid giid, kellega reisisime uusajast vanaaega, saime näha vanaaegset moodi ja selle aja põnevaid asju. Mulle meeldis, kui saime ise asju proovida.

Pärast seda läksime alumisele korrusele. Sinna läks veetalune tee, kus ujusid mängukalad. Tee ääres nägime vanaaegseid saunu ja elukohti ning mõrgravat karu.

Helenele ja Susannale meeldis kõige rohkem Eesti lipu tuba, kus sai näha esimest sinimustvalget lippu. Kristjani meelest oli see õppekäik väga lahe ja põnev.

Külaskäik kutsekooli

...

Viljandi Kesklinna Kooli kaheksandate klasside õpilased käisid 30. jaanuaril Viljandi Kutseõppe Keskuses, et tutvuda sealsete õppimisvõimalustega.

Meid viidi kahe bussiga kooli juurest VIKKi, kus kõigepealt pidas meile selle kooli direktor kõne.

Pärast kogunemist läksime oma gruppidega edasi. Iga õpilane pidi kolmes erinevas tunnis osalema, mul oli esimene ettevõtte külastus. Käisime Fellini kohvikus, tutvusime ruumidega ja meile tutvustati kohvikute elu, mis pani mind mõtlema, et äkki kandideeriks suvel sinna tööle.

Pärast seda läksime tagasi kooli ja suundusime plekksepa töötuppa, kus üks õpetaja näitas, kuidas teha künlaalust. Ta tutvustas autotöökoda, kus neid meisterdasimegi. Seal seletati meile ka, kuidas autosid parandatakse ja värvitakse. Kolmandaks tunniks oli mul puusepa töötuba, kus näidati masinaid ja uusi aparate, mille kool alles soetanud oli. Meile näidati ka, kuidas laastukatust teha. Seejärel läksime sööma, kus järjekord oli jube pikk ja söök sai vahepeal otsa, kuid kokad leidsid uusi toite, mida letti panna, et kõik ikka söönuks saaks.

VIKK on tore kool, kus nii õpetajad kui ka õpilased olid sõbralikud ja hoolivad, kuid siiski pole see koht, kuhu ma õppima minna tahan.

Hannah Kaarma

Töötoad olid kohati liiga lihtsad. Meid oleks võinud rohkem julgustada asju keerulisemalt ja loovamalt tegema. Enne töötubade külastust tutvustati meile koolimaja ja selle ümbrust. Kooli peahoone oli üks huvitavamaid ja ilusamaid, mida näinud olen, ning see meelitaks VIKK-i õppima küll, kuid ilmselt ma sealt enda jaoks õiget ametit ei leia.

Paula Lohk

Kõik oli planeeritud minuti pealt, kui kuskil oli mingi tegevus pooleli, siis sind põhimõtteliselt tõmmati kaasa. Koolimaja oli ilus ja puhas. Oli palju pinke ja puhkamisvõimalusi, igatahes rohkem kui meie koolis. Oli ka paar halba asja, näiteks anti alles pool kaks süüa, nii et pidin olema hommikust peale näljas. See viis mind kokkukukkumise äärele.

Janeli Simso

Mina valisin võrgukaablite tegevuse, arvutite puhastamise ja keevitamise.

Kõige mõttetum oli arvutite puhastamine, sest nad ei olnud väga hästi ette valmistanud. Kõige lahedam aga oli keevitamine, sest sai ise proovida keevitamist ja näha, kuidas lõigatakse metalle plasmalõikuriga. Koolist jäin mulle väga positiivne mulje. Kui ma tulevikus ei saa gümnaasiumi, siis lähen kutsekooli.

Carl-Alex Kukk

Kogemus oli oodatust palju parem. Ma polnud varem sinna sattunud, seega olid mul alguses eelarvamused, mis muidugi olid täiesti alusetud. Hoone oli ilusa disainiga ja avar ning õpilased sõbralikud. Töötubades sai teha palju erinevaid asju. Eriti meeldis mulle teha võrgukaablit. Selle saime pärast koju kaasa ning sain isalt ka mõned kiidusõnad.

Grete-Lota Alas

Oli päris huvitav päev. Mulle jäi meelde see, kuidas autosid värvida, kokku panna ning kuidas vanu autosid uueks teha. Väga põnev oli ka fruktodisaini töötoas. Seal tegime näiteks õunast lille, redisest käbi ja arbuusikoorest puulehe.

Marian Varblane

Talverõõme maitsmas

15. veebruaril käis 5.a klass koos mõne 5.c klassi õpilase ning sõbraga Otepääl tuubitamas, kelgutamas, uisutamas, talispordimuuseumis ja looduspargis.

Laura-Liisa

Otepääl Winter Places'is oli väga ilus, kuid natukene külm. Esimese asjana räägiti meile, kuidas sõita tuubiga. Tuubi juhtimine polnud võimalik ja sellepärast see nii lahe oligi. Algul tundus mägi veidi hirmutav, sest see oli päris kõrge. Kuid pärast esimest laskumist ei olnud see üldse hirmus, vaid väga lahe. Proovisime ka rongirada, kust võis alla lasta kolm tuubi korraga. Minu lemmik oli vasakult kolmas rada, kuid kaldusin sealt alati teisele rajale. Kui mäest allalasin, siis oli tunne, nagu lendaks kohe minema.

Stiina

Muuseumis oli palju medaleid, suuski, uiske, lumelaudu ja isegi lasketiir. Kõik said lasta. Mõnel läksid kõik lasud pihta, aga mõnel nii hästi ei läinud. Õues oli suusarada, kus suusatajad harjutasid Tartu maratoniks. Tegime seal väikse ringkäigu. Jalutada oli väga mõnus, sest oli tõeline talveilm. Loomulikult oli ka seltskond hea. Keegi ei tülitse- nud, sest kellelgi polnud selleks aega tuju.

Elis

Kui meil tuubitamise aeg otsa sai, käisime söömas. Edasi oli valikus, kas lähed uisutama või loodusmuuseumi. Kuna mina uisutada ei oska, läksin looduskeskusesse. Seal oli igav. Kõigepealt vaatasime filmi, mis oli nagu unejutt. Kui see läbi sai, pidime loomanahkade järgi ära arvama, mis loom see on. Seda me tegime tiimidega.

Sebastian

See oli väga tore ja tegus päev, kuna tegime palju asju ja lihtsalt sõpradega oli tore!

Annemari

AJALUGU

Me peame oma kooli sünnipäevaks 17. detsembrit aastal 1877, mil meie Uueveski tänaval asuv maja pidulikult sisse õnnistati.

BASSEIN

See oli naljanumber tänapäeva mõistes, aga tollal oli see esimene portatiivne bassein Eestis, mis paigutati koolimaja keldrikorrusele 1963. aastal.

C. A. VON WINKLER

Kunstnik Winkleri personaalnäitus kooli söögisaalis 1909. aastal oli tõenäoliselt esimene kunstinäitus Viljandis.

DIREKTOR

Üheks värvikamaks kujukaks pikas direktorite reas on eestikeelse gümnaasiumi rajaja, matemaatik ja kosmograaf Theodor Koik, kes juhtis kooli 1919–1940.

1978. aastast alates seisab kooli eesotsas Aavo Soopa.

EESTI VABADUSSÕDA

1918. aastal läks meie koolist 18 poissi sõtta vabaduse eest. Neli neist kaotasid elu.

FILM

1991. aastal filmiti meie majas Jüri Sillarti draama „Noorelt õpitud“. Linatööstuse tegevus toimub 1950-ndatel aastatel. Filmimispaigaks sobis meie kool just oma basseini ning remontimata ruumide tõttu.

G. M. SCHMIDT

Saksamaal Halle ülikoolis hariduse saanud mees rajas 1844. aastal Viljandisse eragümnaasiumi, millest kasvas välja Liivimaa Maagümnaasium.

HUVITAV

1924.–1926. aastal tegutses koolis orkester Mefisto, 1929.–1930. aastal ansambel The Melody Makers. 1932. aastal oli abiturientide hulgas Villem Kapp, pärastine helilooja. Hommikupalvustel mängis ta klaveril koraale ning kooli üritustel saatis koore ja soliste. 1940. aastal käis kooli 64-liikmeline mees-

koor Tallinnas kontserdiretkel. Koor andis kontserdi Estonias ja esines raadios seitsme lauluga.

ISAMAALISUS

1940. aasta sügisel tegutses tollases 2. keskkoolis nõukogudevastane organisatsioon: avaldati meelt Vabadussamba juures, käidi Vabadussõjas langenute haudadel, kasutati sinimustvalget sümbolikat. Väga traagiliselt lõppes see lugu viie lõpuklassi noormehe jaoks.

1949. aastal mõisteti nõukogudevastase tegevuse eest Eesti Vabariigi sümbolikaga lõpumärkide valmistamise eest asumisele mitu lõpuklassiõpilast.

Ometi jätkusid aatelised väljastumised kogu okupatsiooniaja. Nii olid ka 1980ndatel Viljandi muinsuskaitseliikumise alguse juureski meie gümnaasistid.

J. KÖLER

1976. aastal, sügaval stagnaajal sai kool rahvusliku liikumise eestvedaja kunstnik Johann Köleri nime. Kunstiõpetus oli koolis aukohal ja tegutsesid kunstiklassid.

KINGITUS

Kooli algusaastatel tegid kohalikud mõisnikud ja vilistlased koolile hinnalisi kingitusi. Riidaja mõisnik Stryk ostis Viljandi parunilt Ungern-Sternbergilt nelja vakamaa suuruse maatüki ja kinkis selle koolile

pargiks ja mänguväljakuteks. Pärsti mõisahärra kinkis kauni kõnepuldi ja Schmidti kooli vilistlased Gustav Max Schmidti marmorbüsti.

Köleri büst kooli aulas on vilistlaste kingitus 1988. aastast.

LIIVIMAA MAAGÜMNAASIUM

Kool tegutses aastatel 1875–1892. Tööd alustati Schmidti kooli ruumides ja 1877 asuti kooli jaoks ehitatud uude kahekorruselisse 100 ruumiga haridustemplisse. Kooli tegevuse lõpetas venestamine, mis keelas rahvuskeelsed gümnaasiumid.

MUUSEUM

1880ndatel uuriti ajalooõpetaja T. Schiemanni eestvedamisel kohalikku ajalugu ja korraldati väljakaevamisi Viljandi lossivaremetes. Kogutud materjalid säilitati koolimuuseumis. Sellest Ditmari muuseumiks kutsutud kogust sai alguse Viljandi muuseum. 1927. aastal tegutses jälle koolimuuseum õpetaja Kuke juhendamisel. 1976–2012 juhtis koolimuuseumi Tiiu Luik.

NIMED

G. M. Schmidti gümnaasium, Liivimaa Maagümnaasium, Viljandi Poeglaste Gümnaasium, Viljandi II Keskkool, Viljandi IV 8-klassiline Kool, J. Köleri nimeline Viljandi IV Keskkool, Viljandi Maagümnaasium, Viljandi Kesklinna Kool...

OMASÕNA

1988. aastal asutati emakeeleõpetaja Irene Artma eestvedamisel koolileht, mille 30. aasta juubelit tähistame 2018. aastal.

PIHLAMARI

Esimeses koolialmanahhis 1987. aastal avaldati Daisy Volmeri sõnade ja Ene Salumäe viisiga laul „Kui punav pihlamari“. See laul on saanud kooli hümniks.

RENOVEERIMINE

2008.–2010. aastal toimunud kapitaalremondi käigus sai kogu kool parema ruumilahenduse. Uueveski tee õppehoone 3. korrus võeti kasutusele, kool sai uue mööbli ja muu sisustuse.

STAADION

Von Stryki poolt koolile kingitud maatikule istutati hulgaliselt puid, millest hiljem osa maha võeti, et teha ruumi liuvälja ja palliplatsi jaoks. 2017. a sai spordiväljak Viljandi linna kaasava eelarve toel ja kehalise kasvatusõpetaja Jaak Luhakooderi eestvedamisel kaasaegse kätte.

TEATER

1973. aastal emakeeleõpetaja Reet Sinimaa poolt loodud kooliteater pakkus põnevat tegevust paljudele õpilastele ning andis tuule tiibadesse mõnelegi tänasele teatriinimesele.

Õpilaste eeskujul hakkasid 1990ndate alguses näitemänguga tegelema ka õpetajad. Nii sündis õpetajate teatrifestival Sillad, mida korraldasid 15 aastat meie kooli õpetajad ning nüüd juba järeltulijana Viljandi Gümnaasium. Festival sai kevadel 20-aastaseks.

VILISTLASED

Paljude tänaste õpilaste vanemad ja vanavanemad on saanud hariduse meie koolis ning kannavad edasi meie vaimsust ja ideaale. 15 vilistlast töötab täna oma endises koolis.

ÕPILASED

2017.–2018. õppeaastal õpib Viljandi Kesklinna Koolis 757 õpilast.

ÄÄRELINNAKOOL

140 aastat tagasi linna serval seisnud koolimaja ümber on kujunenud terve linnaosa ja kool on jäänud oma piirkonna keskele. Seepärast saigi 2012. aastal koolireformi käigus põhikooliks muudetud kooli nimeks Viljandi Kesklinna Kool.

ÕÖD

Legend meie kooli Lillast Daamist elab. Daam toimetab majas endiselt: tema liikumise tunnistajaks on olnud paljud kõrvad. Ikka on kuskilt vaikset klaverimängu kuulda ja hilisõhtul helgib kooliakendel lilla siid.

Tänavusel festivalil sai meie õpetajate etendus „Raba“ laureaadi tiitli

UUENDUSED

Rohked koolireformid on muutnud ka meie kooli nägu. Klassikalisest gümnaasiumist on saanud hinnatud põhikool. Kooli arengukavas on kirjas: Viljandi Kesklinna Kool on heade mõtete ja tegude kool, kust sirguvad mitmekülgsed kohanemisevõimelised ja elus toimetulevad õnnelikud inimesed.

ÜRİK

1877. aastal öeldi kooli avaaktusel: „... see maja jääb õilsas meeletatuses ja truus kohusetäitmiseseismaigavesti.“

Koostasid Külliki Asu, Riina Kangro, Meeri Tuul ja Kalle Pullmann

Huvitav kohtumine abilinnapeaga

Linnajuhtimine on üsnagi keerukas, eriti siis, kui elanikel on palju tahtmisi ja mõtteid, kuidas linna veel paremaks muuta. Aga õnneks on meie väikeses Viljandis mõistlikud inimesed juhtideks valitud, kes saavad oma tööga hästi hakkama.

Kuuendatele klassidele käis rääkimas abilinnapea Janika Gedvil. Tema juttu oli põnev kuulata ja üht-teist tuli ka kõrva taha panna, et

ühiskonnatunnis jänni ei jääks.. Kõige olulisemad asjad otsustatakse linnavolikogus, mille esimees on Helir-Valdor Seeder. Kui esimees puudub, siis juhib volikogu istungit kõige vanem inimene. Ühtlasi võtab kõikide otsuste vastu võtmine ja korraldamine üsna palju aega, kuna istungeid pole väga tihti.

Adele Tamberg, 6.b kl

Naer on terviseks

15. märtsil esines emakeelenädalaga seoses üheksandikele kirjanik ja poliitik Heiki Raudla. Ta rääkis keelest ja naljadest ning kuidas inimesed neid erinevalt mõistavad. Ta jutustas ka palju anekdoote.

Heiki Raudlat oli väga lõbus kuulata, kuna ta rääkis lihtsalt ja arusaadavalt.

Triin Valli, 9.c kl

Tegime omamoodi moodi

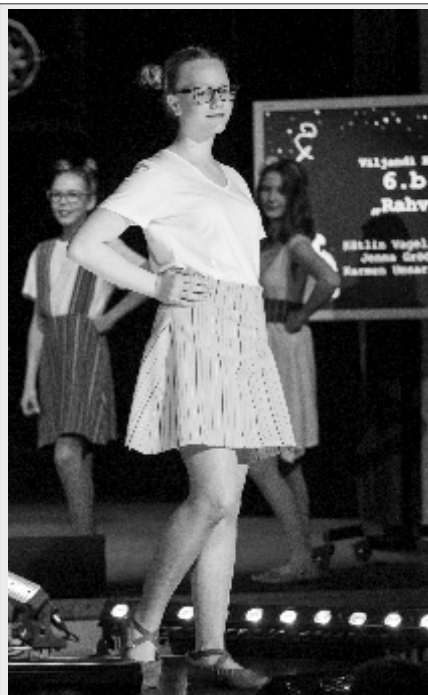
Hanna Nõmmik ja Kaisa-Liisa Väli, 7.b klass

5. aprillil toimus Sakala keskus kolme kooli moesõu. Teemaks oli „Eesti moodi“.

Meie klass võttis ka juba neljandat aastat osa. Sel aastal panime kokku kõik ise tehtud kudumid ja saavutasime teise koha. Plaanime ka järgmisel aastal osaleda.

Meie kool saavutas neli head kohta. Nooremast vanusegrupist (3.-5. klass) osutus võitjaks meie kooli 5.b klass kollektsiooniga „Eesti moodi õnnetaht toodi“, teise koha sai VPK kooli 5.a klass kollektsiooniga „Soliidsed triibud“ ning kolmanda VJK kooli 5.b kollektsiooniga „Eesti loodus“.

Vanema vanuseastme (6.-9. klass) esimesed kolm kohta tulid kõik meie kooli. Esikoha pälvis meie kooli 6.b klassi „Rahvaeided“. II koha saavutasime meie, 7.b klass oma kollektsiooniga „Villased eestlased“ Kolmanda koha sai 8.c tüdrukute „Tähtede paistel“. Jagati välja ka parima mees- ja naismodelli tiitlid. Noorematest võitis parima meesmodelli tiitli Renno Hendrikson ja parim naismodell oli Helena Maria Hannus, mõlemad meie koolist. Vanematest võitis parima meesmodelli tiitli Egert Erm Paalalinna koolist ja parim naismodell oli Kaisa-Liisa Väli.

Adele, Kätlin ja Laura Sakala keskuse laval.

Meie klass esines sel aastal esimest korda kolme kooli moesõul. Osalesime kollektsiooniga "Rahvaeided" ja saavutasime 1. koha. Me ei oodanud seda üldse. Tegelikult tahtsime osaleda ainult lõbu ja kogemuse pärast.

Alustasime idee ja kavandi mõtlemisega kolm nädalat enne koolivooru. Me ei tahtnud alguses minna, aga õpetaja Tatjana Anniko rääkis meile moesõust lähemalt ja meil

tekkis huvi. Vahepeal otsustasime, et me siiski ei taha osaleda, sest arvasime, et aega oli liiga vähe. Siiski alustasime mõtlemist ja kavandamist.

Meie idee tuli 2017. aasta tantsupeo videot vaadates. Hakkasime otsima erinevaid rahvariite kangaid. Adele käest saime Kuu-salu rahvariide, Kätlini käest Vastseliina ja koos ostsime Muhu mustriga kanga. Õmblesime kolmekesi õhtuti Kätlini juures ja proove tegime tundide ajast ja natuke ka peale tunde.

Meie gruppi kuulusid modellidena veel Helene, Susanna-Emiilia, Jenna, Adele ning Laura. Modellide välimuse eest aitas hoolt kanda Grete. Arvasime, et saame mingi eripreemia, aga kui need olid välja antud, olime sõnatud... Kas saame kolmanda koha? Kui tuli välja, et saime esimese koha, arvasime, et tegu oli mingisuguse eksitusega. Olime väga rõõmsad. Täname kõiki inimesi, kes olid abiks õblemisel, meigi ja soengute tegemisel, transportimisel ja lavalisel liikumisel. Suur, suur aitäh.

Kätlin Vagel ja Rachel Lisette Sarv, 6.b kl

Teatripäev annab meile esinemisjulgust

Taaja Korts, 8.a klass

...

Kümnes ingliskeelsete näidendite päev toimus 22. märtsil meie kooli suure maja saalis ja sellest võtsid osa 5.-6. klasside õpilased.

Osalejaid oli nii Paistu, Paalalinna, Jakobsoni ja Holstre koolist kui ka meilt. Kokku oli üheksa näitemängu. Hindamissüsteem oli lihtne ja leebe. Žüriiliikmeid oli kuus, mina nende hulgas. Meile oli antud leht, kuhu saime kirjutada märkmeid ja tähelepanekuid etenduste kohta. Kõik avaldasid oma muljeid ja arvamusi ning pika arutluse käigus kujunes välja lõplik otsus. Andsime igale etendusele tema parima külje eest auhinna, millega kõik rahule jäid.

Meie kooli etendused

„Bumpy“ („Nukitsamees“), 6.b klass – etendus oli väga hästi esitatud, peategelane mängis oma rolli väga

toredasti ning kõva häälega, nagu peabki. Žürii valis selle etenduse kõige terviklikumaks lavastuseks.

„Freckles“ („Tedretähnid“), 6.d klass – esinejatel oli hea omavahe-line koostöö ja lavaline liikumine ning ühtsed kostüümid. Nead said preemia tõetruuduse ja loomulikkuse eest.

„Little Late Riding Hood“ („Hilineja Punamütsike“), 5.c klass – esitus oli armas ja püüdlik. Väikesed näitlejad olid väga vaprad ja vahvad. Nende etendus sai usutavuse ja õpetlikkuse preemia.

Lisaks anti välja ka näitleja-preemiad, mille said Maria Bianca Kiiler Paalalinna koolist ja Marko Naaber Paistu koolist.

Mul oli väga hea meel, et minu inglise keele õpetaja Piret Sadam

saatis mind üheks žüriiliikmeks. Sain laheda kogemuse ning minu jaoks olid kõik esitused väga naljakad ja armsad. See on hästi vahva, et õpetaja Piret jõuab korraldada noortele sellist toredat ning arendavat üritust. Suur kiitus talle minu poolt!

Nukitsameest mängis südikalt Elinor Luik 6.b klassist.

Mudilaskoori sünnipäev

Maarja Kährrik, 5.b klass

...

Reedel, 23. märtsil toimus Viljandi Kesklinna Kooli väikeste majas mudilaskoori kolmekümnenda aastapäeva kontsert.

Koori dirigent on kõik need aastad olnud õpetaja Malle Pisarev. Peol söödi kringlit, lauldi laule ja jagati koorile head teinud inimestele tänukirju. Kohal olid mõned mudilaskoori vilistlased ja sõbrad, kes olid koori arengule kaasa aidanud. Avatud oli ka väike näitus koori ajaloost, kus oli mitmesugust infot ja pilte.

Kui laulud lauldud, lasti õues pidupäevarakette ning pärast seda asuti kringli kallale. See oli üks pidulik ja lõbus päev.

Intervjuu mudilaskoori dirigendi Malle Pisareviga

Mille poolest erines Sinu lapsepõlv minu omast?

Õp Malle: Teil, noored, on digiaeg, meil oli tol ajal analoogaeg.

Mis oli nõukogudeaegses koolis teistmoodi kui tänapäeval?

Õp Malle: Sel ajal õpiti pähe rohkem fakte, näiteks aastaarve ja mõisteid.

Kas sa igatsed sellest ajast millegi järele?

Õp Malle: Ma igatsen oma lapsepõlve ja selle aja stabiilsust.

Mis tunded või mõtted tekivad Sul järgmiste märksõnadega tollest ajast:

- *pioneerid ja oktoobrilapsed*

Pioneer või oktoobrilaps oli väga tore olla. Oli väga palju laagreid ja toredaid üritusi

- *järjekorrad*

Järjekorrad kuulusid elu juurde.

- *kirjasõbrad*

Kirjasõbrad olid nagu aknad teise maailma. Minul oli näiteks kirjasõber Indias.

- *must Volga*

Must Volga oli midagi kauget, salapärast, võib-olla natuke ohtlikku.

- *välispass*

Kui said välispassi, olid tõeline tegija. Seda sai väga harva.

- *tutvused kaubanduses*

Tutvused kaubanduses olid väga kasulikud. Minul neid kahjuks ei olnud.

- *koolivorm*

Koolvorm tähendas võrdsust. Sellega ei olnud rikkaid ega vaeseid.

- *oktoobripühad*

Oktoobripühad olid algklassides toredad. Ometigi oli siis ju vaba päev! Lõpuklassides ei olnud enam nii tore. Siiski olid igasugused üritused ja tehti head süüa.

- *kartulivõtmise kolhoosis*

Kartulivõtmisest ma pääsesin nii, et läksin kööki appi. Sain sellega ka paar vaba päeva.

Põnev päev Tallinnas

Brigita Heinmäe, 4.b klass

Sel kevadel käisime klassiga ekskursioonil Tallinnas. Esimene peatus oli Riigikogu, kus võttis meid vastu Viljandist pärit Riigikogu liige Helmen Kütt. Temaga koos käisime Pika Hermannini tornis ja nautisime seal avanevat vaadet Tallinnale. Riigikogu hoones näitas ta ruumi, kus oli kõlakoja efekt: kui keegi miskit ühes nurgas sosistas, siis teises nurgas seisjale oli tema jutt kuulda. Istungite saalis saime olla kohtadel, kus tavaliselt istuvad Riigikogu liikmed. Helmen Kütt jutustas meile, kuidas seal töö käib. Koridoris kohtusime Eiki Nestoriga, kes on Riigikogu esimees ehk siis seal kõige tähtsam mees. Ta tuli meelsasti meiega Valgesse saali pilti tegema.

Tänasime Helmen Kütti toredate vastuvõtu eest ja suundusime Kadrioru parki. Seal nautisime ilusat ilma ja jalutasime Kadrioru lossi pargist edasi Vabariigi Presidendi Kantselei poole, kuhu läksime vaatama vahtkonnavahetust. Korraga nägime president Kersti Kaljulaidi tulemas koos teda saatvate turvameestega. Olime küll märganud, et lipp lehvis hoone kohal, mis annab märku sellest, et president viibib

4.b klassi õpilastel õnnestus kohtuda presidendiga.

Eestis, aga seda, et meil temaga kohtuda õnnestub, me küll loota ei osanud.

Tegime temaga kohtumisest mälestuseks pildi. Meil oli võimalus näha ka seda, mida teevad auvahtkonnas olevad valvurid, kui president lossi siseneb. Siis oligi kell nii palju, et algas vahtkonnavahetus. Pärast tuli meie juurde vahtkonnaülem ja rääkis lähemalt sellest, kuidas kõik toimuma peab. Saime teada näiteks seda, et korraga tuleb seista kahel vahtkonnaliikmel valves järjest kaks tundi. Kui keegi astub trepile, siis tuleb neil esimesele astmele astumise korral karjuda „Stopp, tagasi!“ ja teise astme puhul

hüütakse „Stopp, tulistan!“.

Viimasena külastasime Eesti Sõjamuuseumi, mille praegune direktor on meie kooli vilistlane Hellar Lill. Giid tutvustas meile muuseumis asuvaid erinevaid tube, mis olid sisustatud vastava ajajärgu asjadega. Eraldi oli veel sisustatud kindral Johan Laidoneri kabinet, mis tutvustas tema tegemisi Eesti ajaloos. Selle sisustus oli pärit kindrali omaaegsest kabinetist.

Sõjamuuseumi üks osa on sõjatehnika angaar, kus oli põnevat avastamist just poistele.

Päev Tallinnas oli täis ootamatuid kohtumisi ja saime ka uut põnevat infot.

Killukesi neljandike koolimälestustest

Kui ma esimesse klassi läksin, oli kõik väga tore ja aina toredamaks läks. Meie klass on käinud palju teatris ja näidendeid vaatamas ning matkadel. Minu lemmik oli 1. klass, sest siis ma õppisin oma uusi klassikaaslasid tundma.

Teises klassis hakkasime käima Kopra talus abis tööd tegemas. Mulle meeldis see väga, sest mulle meeldib võsa raiuda. Teises klassis õppisin ma ka parmupilli mängima.

Kolmandas klassis oli meil pudrukuu, siis jagasime klassi gruppidesse ja iga grupp tegi erineva pudru.

Sel aastal oleme juba 4. klassis. Kahjuks tähendab see seda, et peame minema suurde majja. Mul on natuke kahju sellest, sest meie õpetaja on nii tore. Õnneks on meil veel palju käike plaanis, näiteks läheme presidendi kantseleisse. Need neli aastat on olnud väga

toredad ja ma olen nii õpetajalt kui ka oma klassilt väga palju õppinud. Loodan, et meie klass püsib sama ühtne, nagu see on kogu aeg olnud.

Joonas Animägi, 4.c kl

Oleme klassiga palju kordi käinud Soomaal, kus näinud kõiki aasta-aegu. Seda tänu õpetaja loodusearmastusele. Mitu korda oleme looduses piknikku pidanud ja vorste grillinud. Meie klass on olnud nelja aasta jooksul suureks abiks.

Kopra talu pererahvale. Oleme korrastanud kopraradu. Seal toimub ka meie 4. klassi lõpupidu.

Tänu õpetajale sündis 1. klassis meie rahvatantsurühm „Pillerkaar“. Oleme käinud tantsulaagris, Tallinnas tantsupeol ja preemiareisil Saksamaal. Palju kordi oleme käinud teatris ja näinud erinevates stiilides etendusi. Tänu sellele oskab meie klass avalikus kohas viisakalt käituda. Õpetaja on selle üle alati väga uhke.

Karmen Ilus, 4.c kl

Karmen sõbrannadega sõbrapäeval.

Mulle väga meeldis olla väikeste majas, õpetajad olid ka väga toredad. Meil oli palju ekskursioone ja üritusi ning mulle meeldisid need väga. Öökool oli minu meelest kõige ägedam, sest seal me orienteerusime QR koodiga ja meil käisid külas Tuleviku mängijad.

Minu lemmikekskursioon oli Tore tallu, kus käisime 4. klassi alguses.

Aron Mattias Mirka, 4.a kl

4.a klass mängis maisipõllul piraate ja lahendas mõistatusi.

Mina mäletan, kuidas me käisime maisipõllul. Oleme käinud ka Viljandis martsipanist maasikaid tegemas. Kõige rohkem meeldis mulle klassiõhtu, kus me riietusime kõik multifilmi kangelasteks. Seal mängisime erinevaid mänge ja sõime. Kõige õnnelikum olen selle üle, et olen saanud endale uusi sõpru.

Romet Heinastu, 4.a kl

3. klassi kevadel käisime Taevaskoja matkarajal tõukerastega sõitmas. Rada oli u 6 km pikk ning tuli ette palju langusi ja kurve. Tutvusime filmist „Viimne reliikvia“ tuntud kohtadega.

4. klassi alguses käisime Tartus tagurpidi majas. Sees olles hakkas küll natuke paha, kuid pidasime vastu. Oli huvitav, sest pole harjunud sellega, et asjad on laes. Kõige huvitavam oli see, et need asjad olid täiesti identsed päris asjadega. Oli väga tore, sest olime kõik klassiga koos.

Liisa Sindi, 4.a kl

Kõigi aastate peale kokku meeldisid mulle kõige rohkem ekskursioonid, miiklilaadad, klassiõhtud jne. Isadepäevadel saime meisterdada, sporti teha ja mõistatusi lahendada. Emadepäevadest on mulle meelde jäänud kontserdid.

Õpetajad on väga targad, toredad ja lahked, kuid vahepeal, kui me pahandust tegime, said nad kurjaks. Mulle väga meeldis see kool ja ma ei unusta kunagi neid nelja aastat.

Jan Lukas Mätlik, 4.a kl

Vilistlane meenutab

Mulle meeldis Maagümnaasiumis see, et alati oli hea kooliuksest sisse astuda. Lisaks vägevatele klassikaaslastele meeldisid ka õpetajad ning see, et sport oli au sees. Mõnusad ruumid, eelkõige raamatukogu, mille väärtust küll alles gümnaasiumis rohkem hindama hakkasin, ja arvutiklass. Viimasest ruumist sain esimesed programmeerimiskogemused ning pea piiramatu võimaluse tuhnida IT valdkonnas. Arvan, et tänu sellele on mul praegu enesekindlust IT alal karjääri teha.

Õpetajatest värvikamad, ent äärmiselt sümpaatsed olid tänaseks manalateele läinud mehed Jaan Meos ja Alu Külm. Füüsika raudne leedi Kõva ja klassijuhataja Asu on mind rikastanud erinevalt – ühele vaatasin alt üles, imetlesin seda loogikat ja tarkust, teine võttis mind kui sõpra. Koolinoorele on oluline, et tal on maja sees vähemalt üks vanem sõber.

Haridussüsteem on hetkel ajale veidi jalgu jäänud ja oli seda ka siis, kui meie gümnaasiumis käisime. Minu julgustan tänaseid noori kehtiva süsteemi piires loomingulised olema. Alati saab õpetajatega erikokkuleppeid teha, alati saab lisäülesandeid küsida, osaleda erinevatel võistlustel ja olümpiaadidel. Tehke n-ö trenni, et hilisemas elus oleks julgust küsida ning säiliks ka loomupärane uudishimu uurida, õppida, katsetada. Seega võtke kooliajal kogu koolisüsteemist viimast, head praegused õpilased!

Maret Tigasing (Mitt), lõpetas 2002, digimeedia planeeriija Mediabrands Digitas

Vilistlased meenutavad

Ma täpselt ei mäleta, millal see võis olla, aga see pidi jääma umbes 3.–4. klassi aegadesse. Meil oli järjekordne rahvatantsutund, mis tol ajal meie klassis väga positiivseid emotsioone ei tekitanud, kuid tegime ikka, sest kästi ju...

Tegelikult asi nii hull ei olnud, ealised eripärad, tegelikult sügaval sisimas meile ikkagi meeldis tantsida, see liitis meid kuidagi. Eriti meeldis see mulle, sest pärast 12 aastat tantsin ikka veel rahvatantsu. Ja veel sama õpetaja **Maie Tamme-mäe** käe all.

Kuid see üks tund jäi mulle ja mu klassikaaslastele erilisel meelde. Me tantsisime väikeste maja suures saalis ning vist olime alles kuulnud, et meie koolis kummitab Lilla Daam. Väikestes lastes tekitab selline asi muidugi põnevust ja tehti ikka kõik, et ükskord seda Lillat Daami kohata. Aga selles tunnis

märkas keegi, et laval kõrgel kardinapuul ripuvad mingid lillad püksid. Õpetaja Maie vist loobus üldse tunni jätkamisest, sest me läksime nii pöördesse. Kui tavaliselt õpilasi ilma õpetajata lavale ei lubatud, siis pidime ikka kõvasti õpetajat pinnima, et ta meil lubaks minna asja uurima. Õpetaja algul ei öelnud midagi, kuid lõpuks andis ikka loa, endal kaval pilk ja naeratus näol. Nii me siis läksime. Üksteise järel, tasakesi. Ei tahtnud ju keegi Lillale Daamile meelehärmi teha... Läksime lava kõrvalt üles, uksest sisse ja siis me kõik nägime... Lilla Daami lillasid pükse rippumas kardinapuul. Aga sellega lugu ei lõppenud. Lava tagant paistis trepp. Muidugi me läksime lähemale. Trepp viis ukseni. See oli üks väike trepp ja mitte väga õhinat tekitav. Kuid teiselt poolt paistis veel üks trepp ja see oli juba kõrgem – meie

jaoks tundus see lausa taevatreppina. Panime kõik padavai sinna ja muidugi hakkasime trepist üles hiilima. Põrand tegi päris koledat naginat. Põnevus oli juba väga suur, süda tagus. Ka see trepp viis ukseni. Meie klassi kõige julgemad proovisid ust avada. Uks ei olnud lukus. Nad avasid tasakesi ukse ja... pettumus oli suur. Lootsime leida veel tõestust Lilla Daami olemasolust, kuid leidsime hoopis kola täis ruumi. Etenduste rekvisiite, kui täpsem olla. Kõik tulid nõrduvalt trepist alla ja kõndisid, pea longus, tagasi saali.

Õpetaja Maie ootas meid seal, et ilusti tund lõpetada. Ta lohutas meid, et Lilla Daam pidavat olema sõbralik ning ilmselt ei olnud ta sel hetkel lihtsalt meie majas. Ta pidavatki tegutsema rohkem seal suurte laste juures teises majas. Küll me kunagi temaga ikka kohtume, kui ka sinna majja õppima läheme!

Anni Rada 2002-2012 ja 1.-10. klass, TTÜ arhitektuur

Meenuvad **Aavo Palo** ja **Maarika Roosimägi**. Nad mõlemad suhtusid õpilastesse kui inimestesse. Aavol oli väga hea huumorimeel ja tänu sellele suutis ta oma aine väga huvitavaks teha.

Maarika psühholoogiatundidest on mul väga palju meeles. Ta oskas õpilasi väga hästi tunnustada. Kui ta kiitis, siis ütles alati, mille eest, mitte lihtsalt, et oled tubli. Ja see läks väga korda. Mulle soome keel külge ei hakanud, aga kahtlustan, et ühest mu klassiõest sai soome filoloog just tänu Maarikale.

Triinu Priks (lõpetas 1997)

Varjupaikade MTÜ üldjuht

Mingi absurdihetk meenub, kui klassiseinale kuldseid kuuski ja tähti maalisisime. Siis tuli proua Vannikord kaema, et mis käimas on...

Vastasime, et jõulukaunistusi paigaldame (ei valetanud) ja et selle saab pärast vabalt maha (valesime). Mingil aastal tõmbasime lakke ka kuuse, mille Kermo ja Mihkel kuskilt Uueveski hekist olid hankinud.

Veel meenub seik koridorist, kus ma vaidlesin **Reet Sinimaaga**, kes kannab materiaalsed kahjud, kui mu jalatoetuse peale kooli radikas katki läheb.

Tõnis Savi (lõpetas 2002)

arhitekt ja linnaplaneerija

Minu jaoks oli lahe lugu **Endla Kõvaga**. Meie klass hakkas imelikul kombel temaga hästi läbi saama. Käisime ühel suvel tal lausa suvilas külas. Õhtu oli meeleline ja Kõva kui tuntud talisupleja tegi ettepaneku ujuma minna. Läksime täiesti kott-

pimedas mingisse minu jaoks suvalisse karjääri. Kükitasin seal ja mõtlesin, kuidas pimedas täiesti tundmatusse vette saada, kui järsku armas õpetaja Kõva lihtsalt mu vette lükkas. Ta ütles, et ega enne ujuma ei õpi, kui tundmatusse vette hüpates. See oli tore.

No ja Kõvaga on teisigi juhtumeid. Kui talle klass meeldis, esitas ta väljakutse: kui tahate tasemetööst pääseda, siis üllatage mind! Mingi klass oli viinud ta observatooriumisse, mingi teine klass oli värvinud kõik endal pead punaseks.

Meie tegime tema pildiga tordi, sest Timo ema töötas Vilmas. Kutsusime külla ta viimase juhutatud klassi õpilased ja tegime talle laulu ka.

Evelin Lagle (lõpetas 2005) Viljandi LV kultuuri- ja noorsootöö spetsialist

Lehte tegid: peatoimetaja Adele Tamberg, vastutav väljaandja Külliki Asu ja tehniline toimetaja Elina Tirgo.
Fotod: K.E.Heinsoo, E.Kukk ja erakogud. **Trükk:** OÜ Vali Press.